

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی زوج درمانی سیستمی رفتاری بر روی صمیمیت زوجین دارای تعارض زناشویی

محل انتشار:

نهمین کنگره ملی آسیب شناسی خانواده و پنجمین جشنواره ملی خانواده پژوهی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مژگان زمانی فر - دانشجوی دکتری، گروه روان شناسی بالینی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

فرناز کشاورزی ارشدی - دانشیار، گروه روان شناسی بالینی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

فریبا حسنی - استادیار، گروه روان شناسی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

سوزان امامی پور - دانشیار، گروه روان شناسی بالینی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف از انجام پژوهش حاضر، تعیین اثربخشی زوج درمانی سیستمی رفتار صمیمیت زوجین دارای تعارض زناشویی بود. روش: روش این مطالعه، نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون پس آزمون و پیگیری پس از دو ماه بود. جامعه آماری این پژوهش را زوجین مراجعه کننده به مراکز بهداشتی درمانی شهر تهران به علت تعارض زناشویی تشکیل دادند که در طی ۱۳۹۸ تا ۱۳۹۹ به دو مرکز بهداشتی و درمانی دولتی در منطقه ۴ شهر تهران مراجعه کرده بودند. از میان مراجعه کنندگان به این دو مرکز، پس از انجام مصاحبه اولیه و تکمیل پرسش نامه تعارض زناشویی (ثنایی، ۱۳۸۷) ۱۸ زوج (۳۶ نفر) انتخاب و پس از همتاسازی در دو گروه مداخله و کنترل قرار گرفتند. ابزار مورد استفاده اطلاعات جمعیت شناختی و پرسش نامه صمیمیت واکر و تامپسون (۱۹۸۳) بود. زوج درمانی سیستمی رفتاری کرو و ریذلی به شکل زوجی طی ۱۰ جلسه ۹۰ دقیقه ای به صورت هفته ای یک بار در مورد گروه مداخله اجرا شد. داده ها با استفاده از تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر تحلیل شد. یافته ها: نتایج نشان داد که مداخله بر صمیمیت زوجین ($F=26/673; P=0/001$) مرثر بوده و این تاثیر در مرحله پیگیری پایدار مانده است. نتیجه گیری: زوج درمانی سیستمی رفتاری موجب بهبود صمیمیت در زوجین دارای تعارض زناشویی می شود.

کلمات کلیدی:

تعارض زناشویی، صمیمیت، زوج درمانی سیستمی، رفتاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1345811>

